

тж на твоѣж-тж добрж женж. — »Като чю тжж похвалж за женж си, горкый отри слззы-ты си, които ся бѣхж навирил въ очи-ты му.

«Господине! вы казахте, че сжмь добъръ селенинъ, а менѣ ся чини, да сжмь яко гърдь;» — «гърдь!» рече Г. Ж..., «азъ мыслж, не си гърдь. Гърдость е голѣмъ грѣхъ; а понеже ты заражява еднакво и сиромыхы и богаты, то пазися и ты отъ неж.» — «Вы истинж казувате, господине, но азъ съ себе не ся гърдж, зашто нѣма за какво. Азъ ся гърдж съ женж си; ты не е само трудолюбива, работна и найчестна жена въ всичкж-тж околность, но е и добра супруга и добра майка, покорна и благодарна христiанка. Зато милосрдное Провидѣнiе ж и сохрани въ преминжж-тж зимж отъ смъртelnж болестъ. Ты отъ настынжж бѣ станжла совсѣмъ недвижима, тжй чтото не можяше да ся повърне въ постельж-тж си; но и въ това тяжко время ты пакъ по нѣчто шiяше и крѣпяше на дѣца-та; заштото съ ржцѣ-тѣ още можяше, и тогава говоряше: велика милость Божiя, че страдамъ отъ ревматизмъ, а не отъ параличъ, и че владѣж на ржцѣ-тѣ си, а ако бѣ параличъ, тогава не щяхъ да сжмь ни за что способна. Нейна-та вѣра и трѣпѣнiе во времято на това тяжко мжченiе бѣхж великъ урокъ и за мене. Веднѣждъ въ Святж Недѣлж, кога то ся врѣщахъ изъ црѣквж (въ кож-то понапрѣдъ нѣколко время всякога ходяхъ прѣво азъ, а подирь